uirgū forasse cū primo: erubesci
mus porres satisfacere. Cor quippe
carnale, dū huius uite glām quit.
humilitatē respuit: et plerūq; pō
homo qui uastat. discordāti sibi ī
cōcaliari appetit: sic ad satisfacē
dū por: erubescit. Hz pensemus frā
capitis nri. Ecce int nos et deum
discordia peccāto fecimus: et tamē
ad nos deus legatos suos por: misit
ut nosipsi qui peccauimus. ad pacem
dei veniamus. Erubescit quōq; humana
superbia. Cōfundat quisq; si nō sa
tisfaciat. por primo suo: qm post
culpā manū ut ei reconciliari debea
mus. et ipse qui offensus est mtuei
cinibz legitē obsecrat deus. Hec est.
¶ Qui aut nūq; vult petere ve
nīa. aut nō ex aīo petit: sū causa
est ī monasterio. etiā si mte nō pu
niatur. ¶ Quāe uiat cū fratribus
ante reconciliari debemus. lxxviii. c.
Qm dns tm cure reconcilia
tionis nre habeat: ut pa
cis munera sua relīquī aīs alta
ri. et ipsefecta remanere. atq; int
rupi ministria sua. donec tu eas
et resoluas iracūdiā. et distinguas
inimicitias cū fratre tuo: nos
nec ipm erubescimus: sz p dies
multos pacem. manere inimi
cias et timemus sicut longā fu
nem discordiam. Ad eos iracū
dos tm et malice memores punit
deus: sz et eos qui iastētes aut
offensos fratres neglexerūt a' gtēp
nūt: qmquidem hij qui passi ui
dent iuriā necessario dolent
et uastāt. Qui vero fecerunt:
nec dolous aliquid nec iracun
die gerūt. Ob hoc qs hūc qui ab
iracūdia liber est adducit ad
illū: qui ī dolore est. et liber nō
est: ostendēs quia ēmīs huius
nora penes hūc magis est.
qui et causas pcī dedit. Hz nec
sic quidē emendam. possit minus
eis ecia p rebus nullis gtristare
fratres: et si nil mali fecerimus. de sa
tisfactōe neglexerimus. et obliuīoī
tradimus culpam. atq; ī tpūs lon
gū ptialis patim: ignorātes q
tanto longior erit nobis pena.
q̄to et discordia. Vbi enīm amici
cia pmanet. nichil facile creditur
nichil facile recipit: qd' dissidiū
possit opari. Hi vo inimicie sll'
occupauerūt: oia q fiūt. q dicūt
et audiūt ita accipiūt et itelli
gunt: ut ad maiores et longiores
pficiant inimicias. Hi quid aute
mali: hoc solū credimus. hoc qfir
matis. Iubet qs dns relinquido
nū ante altare. et pq reconciliari
fratī: ut ex hoc discamus. qz si nec
illo ī tpe quo ad mysteriū dei vi
dem accedere reconciliationē dissila
ri ac differri patit deus: q̄to mage
curari hoc ī aliis tpibus iubet.
Hi forte accidat uasti: mādatur
ut sub die vel iracūdiā nostrā
uel inimicias finiamus. In hem
qstrinxim pcepto illo quo aut.
sol nō occidat sup iracūdiā vīz.
Nos ecdem nec hoc gtēti simus.
ut iracūdiā ultra solis tminū p
ducamus: sed et isdias iuicem
struimus. sive rebus sive ūbis sup
plātare cupiētes primos mor
dentes iuice et comedentes qd'
vtiq; apta isania est. Quid ei
aliud faciūt isani et demōē ple
ni: nisi mēbra sua morsibus la
niant. Frustra qs est ī mōstio.
qui discordia hz cū fratre suo:
qz nec deū placat sacrificiis. nec
pficere valet bonis opibus. He.
¶ Inde vobis a ūbis durioribz
parcite. ¶ Qd'a ūbis duris ab
stinendū est. lxxx. Capl'm.
Salomō aut. Responsio mol
lis frāgit iram: sermo durus
excitat furorē. Item dulce verbū
inimicos pacificat: aīcos multi
plicat. et paulus. Vos qui spiri
tales estis: instruite huiusmodi
in spū lenitatis. Caueat qs sancti vir.
aduersis ūbis. ¶ Que si emissa fue
rit ex ore vro: nō pigeat ex ore ipo
proferre medicamenta. unde frā sūt
vulnera. Qz cito satisfacere debe
mus cū quibus irascimur. lxxx. cap.
Planū est qd' stopere cauē de
bemus: ne duris verbis aliq
cōturbemus. Qz si in hoc aliqā per
camus ex fragilitate: oportet cōti
nuo ad satisfactionē festinare.
et gtia sermonē durū. proferre dl'
cem atq; placabilē: ut vulnus cō
monitis. sanet medicina humilis
confessionis. Hz sicut prorsus melius
est ante cauere vrcū: q̄ postea
emendare amissū. Ideo seruus dei
debz semp ponē custodiā ori suo.
ut non delinquat ī lingua sua: et
tūc maxīe qn adūsus eū qsistit
pecōr. videlicet calumniosus aliqs
et iniuriosus: sicut sūt multi sup
bi et iniqui. qui non cessāt irritare
famulos dei. Ergo si est tibi itel
lectus: vinde primo tuo. Imaute
sit manus tua sup os tuū: ne ca
prarus ūbo idisciplinato. et cō
fundaris. Deinde sequit. ¶ Qn
aut mānitas disciplinē moribus
coherētes dicere vos dura ūba
appellat: si ecia ipi modū vos ex
cessisse sentitis. non a vobis erī
gitur. ut a vobis subditis vēnā
postuletis: ne aput eos quos o
portet esse subiectos. dū minimū
seruatur humilitas regendi frā
gatur auctoritas. Qz prelat
a subditis vēnā petere nō te
nent si ī correctione eorū excesserint. lxxxi Capitulum.
Plerūq; hoc magnis doctō
ribus contigit. ut quo alta
caritate feruēt. modū correctio
nis exaggerent: et lingua aliqd
qd' nō decet dicat: quia mente
dilectio. q̄tū debet inflāmat.
Vnde dns p moysen, bn precepit
dicens. Si quis abierit cū animo
suo simpli: ī silua ad ligna cedenda.
et ligni securis fugit manū. fīūq;
lapsum de manubrio aīcū eius p
cusserit et occiderit: hic ad unam
sup: aduenturū urbium fugiet et vi
uet: ne forte propinq eius cui effu
sus est sanguis. dolorus stimulo ipse
quat. et apprehendat eū. et percutiat
aīam eius. Ad silua quippe cū q̄to
mus: quociens cū quolibz primo.
ad ītuenda delicta mā quertimus.
Et simpli: ligna succidimus: cū de
lmīū vicia pia ītentione rese
camus. Hz securis manū fugit. cū
sese ītempacto plagē nrē est ī asp
tate ptialis: ferūq; de manubrio
psilit. cū de correptione sermo du
riorē credit: et animū pcuciēs or
cidit: quia auditorē suū prolata
gtuelia a spū dilectōis nrē fīcit.
Correpti nāq; mēs ad odiū pru
pit: si hunc immoderata ītempacto
plagē debuit addicit. Hz ib qui ī
cautē lingua pcutit et primū er
īgunt. ad ītēb mte est urbes fu
giat. ut ī una earū defensus vi
uat: quia si ad penitēcie lameta
quersus. ī unitate sacramēti sb'
spe fīdē et caritate abscondit: reg
petrati hominis nō tenet. Cū
qz ertmēti primū cū ītenēit nō
occidit: quia cū distructū iuder ve
nerit: qui sese nobis p natē nrē
gsorciū gunrit. ab eo paulo du
bio vindictā de culpe reatu nō
expetit: quē sub eius vēnā spes
fīdēs caritās abscondit. Ideo sub
ditur. ¶ Hz tm petenda ē vēnā
ab omī dno: qui nouit eos quos
plus iusto forte corripiūs. quātu
bēnolencia diligās. Qz dm
sibi te causis excedit modū corrē
tionis. lxxxii cap.
Aliqn excedit modū zelo malice. aliqn
zelo iustice. plerūq; ex studio
per deliberatā locutionē: plerq
p excessu sermonis. Dns vero
non tam attendit fīnem: qm